

Podelitev priznanj in odličij Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti za leto 2017

Stojan Kuret (Zlata plaketa)

Tržačan Stojan Kuret ni le eden najuspešnejših slovenskih dirigentov, je glasbeni pedagog in neutrudni organizator, ki s svojo globoko umetniško strastjo, pronicljivo ustvarjalnostjo in izjemnim čutom za prefinjenost navdušuje najzahtevnejše poslušalce tako doma kot v tujini.

V Trstu leta 1957 rojeni slovenski dirigent je diplomiral iz dirigiranja na ljubljanski Akademiji za glasbo in klavirja na tržaškem Konservatoriju Giuseppe Tartini, kjer od leta 1983 kot profesor na Oddelku za orkestrsko dirigiranje, ansambel in komorno glasbo poučuje mlade glasbenike. Njegov glasbeni vzpon je bilo zaznati že v času študija. Leta 1975 je v Trstu ustanovil in skoraj dve desetletji vodil Mladinski zbor Glasbene matice Trst, ki ga je popeljal na mednarodne odre med najboljše mladinske zборе. Prof. Marko Vatovec je v eni od obrazložitev zapisal: »Kuret že v zgodnjih začetkih zapusti zapis tistega časa, ki priča o briljantnem, umetniško polnokrvnem začetku bogate kariere – posnetke Kogojevih in Merkujevih mladinskih zborov, ki še danes niso doživeli enakovredne ponovitve.« 1991 je v Trstu ponovno obudil Zbor Jacobus Gallus, nato pa ga je glasbena pot vodila v Ljubljano.

Polno desetletje (1992–2002), je kot umetniški vodja in dirigent APZ Tone Tomšič nizal uspehe na domačih in tujih tekmovanjih ter izpeljal turneje širom po svetu. Jasno je začrtal programsko pot – osrednjo pozornost je namenil slovenski ustvarjalnosti ter vztrajno snemal. K sodelovanju je pritegnil širok krog mladih ustvarjalcev, med katerimi so danes mnogi uveljavljeni glasbeniki. Med zavidljivimi umetniškimi dosežki v tem obdobju so kar štiri velike nagrade (Tours 1999, Varna 2001, Gorica 2001, Maribor 2002), dvakrat finale za veliko nagrado Evrope ter velika nagrada Evrope 2002.

Od 2002 do 2005 je kot dirigent Komornega zbora RTV Slovenija pripravil odlične izvedbe celotnega Wolfovega opusa ter tehtne sporede Lebičevih zborov in slovenske sakralne glasbe. Sledilo je večkratno sodelovanje z Ženskim komornim zborom ČarniCe z dvema izdajama: celotnim Kogojevim opusom za visoke glasove ter avtorsko ploščo Ambroža Čopija. Od leta 2007 je dve sezoni vodil Italijanski mladinski zbor. Sodeloval je z različnimi orkestri in drugimi zbori, kot gostujoči profesor predaval na glasbenih akademijah v Budimpešti in Rigi ter bil član žirij najpomembnejših zborovskih in dirigentskih tekmovanj.

Nov strm umetniški vzpon se je začel jeseni 2008 z ustanovitvijo Vokalne akademije Ljubljana. Zvrstile so se velika nagrada Arezza 2009, velika nagrada Evrope 2010, prestižna nagrada Guidoneum 2011 ter nagrada Prešernovega sklada 2012. Nadaljevanje preteklih programskih

načel se je nadgradilo z nekaterimi redkostmi svetovne literature, slovenska diskografija je obogatela še za štiri plošče, nekatere vrhunske interpretacije pa je glasbena kritika postavila celo za zgled našim osrednjim glasbenim ustanovam.

Da ima njegova umetniška vizija svoj logičen, utemeljen in globoko v rodni zemlji zakoreninjen življenjski lok, je pokazal tudi v zadnjem, skrbno izbranem projektu z Zborom Slovenske filharmonije. Spored najzahtevnejših, redko ali še neizvedenih Kogojevih del in novitet slovenskih skladateljev na Kosovelova besedila se je z izjemno premišljenostjo globoko vtisnil v slovensko glasbeno zgodovino, saj je z njim zaokrožil tudi celoten Kogojev opus za mešani zbor.

Stojan Kuret s svojo dirigentsko karizmo že desetletja navdušuje generacije pevcev, skladateljev, zborovodij in poslušalcev. S svojim pedagoškim in umetniškim erosom zna pritegniti mnoge, tako ljubiteljske kot poklicne ustvarjalce, jih usmerja skozi širok repertoar z izostrenimi čuti glasbenega sladokusca, hkrati pa uzavešča pomen ohranjanja slovenske dediščine. Ob tem kot poustvarjalec, umetnik, pedagog ter predvsem kot človek vseskozi ohranja željo po popolnem in omogoča nastajanje edinstvenih zborovskih projektov, zato mu Javni sklad RS za kulturne dejavnosti podeljuje zlato plaketo za življenjsko delo.

***

Lojze Adamlje (*Srebrna plaketa*)

Akademski slikar in grafik **Lojze Adamlje** je eden najvidnejših predstavnikov slovenskega nadrealizma, ki že več kot štiri desetletja ustvarja tako na področju slikarstva kot umetniške grafike.

Mladost je preživel na Dolenjskem, kasneje pa obiskoval Srednjo tehnično šolo za grafiko v Ljubljani. Že v tem času so nastali zanimivi poskusi slikanja v gvašu in olju, zato se je vključil v študij na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost in tam specializiral grafiko v razredu prof. Marka Pogačnika. Med študijem se ga je dotaknil nadrealistični izpovedni diskurz, kateremu ostaja zvest tako v slikarstvu kot v grafiki. Ukvarja se tudi z dizajnom, ilustracijo in publicistiko.

Do sedaj je pripravil 36 večjih samostojnih razstav in sodeloval na več kot 220 skupinskih razstavah in slikarskih kolonijah pri nas in v tujini. Že tri desetletja je pozoren spremljevalec likovnega dogajanja na razstavnem področju Slovenije. Za različne avtorje ali skupine je pripravil prek dvesto recenzijskih tekstov in kot kurator odprl preko 270 likovnih razstav.

V vseh teh letih je bil tudi neutruden mentor na različnih likovnih tečajih in delavnicah ter tako likovnikom iz vse Slovenije prenašal novo znanje. Pred dvema desetletjema je zanje osnoval projekt, imenovan "Zlata paleta". Ta je doživel takojšen sprejem in je še danes osrednje gonilo razvoja in povezovanja ljubiteljskih likovnih ustvarjalcev Slovenije.

Za svoja slikarska in grafična dela je prejel več nagrad, tudi mednarodnih. Med njimi je najpomembnejša mali grand prix za nadrealistično delo, ki jo je prejel na svetovni razstavi leta 2001 v nemškem Kasslu.

Lojze Adamlje si ves čas prizadeva, da bi se ločnica med profesionalno in ljubiteljsko kulturo tanjšala in bi izstopala le kvaliteta. To potrjuje tudi s svojim predanim mentorskim in kritičkim delom, inovativnim povezovanjem likovnih ustvarjalcev in premišljeno organizacijo likovnih dogodkov. Vsa ta leta je neutrujen snovalec novih vsebin na različnih kulturnih področjih. Trenutno predseduje tudi Zvezi kulturnih društev Ljubljana.

Za dolgoletno in prizadevno delo na področju likovne umetnosti Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti podeljuje Lojzetu Adamljetu srebrno plaketo.

***

Danica Kocet (*Srebrna plaketa*)

Danica Kocet je vse svoje življenje dejavna na različnih področjih kulturnega življenja. Prav poseben pečat je pustila na področju folklorne dejavnosti, ohranjanja in poustvarjanja kulturne dediščine.

Kot delavka v prosveti je službovala na Osnovni šoli Turnišče, tam so pod njenim vodstvom zrasli prvi folklorniki. V okviru Kulturnega društva Štefan Raj Turnišče, ki mu je predsedovala več kot trideset let, je sredi sedemdesetih let ustanovila folklorno skupino in ta vse do danes obuja ljudske pesmi, plese in običaje domače pokrajine in bližnje okolice.

Vsa leta se je s spleti in odrskimi postavitvami udeleževala območnih, regijskih in državnih srečanj folklornih skupin. V svojem štiridesetletnem delovanju so njeni folklorniki ljudsko izročilo predstavili na različnih prireditvah in gostovanjih po Avstriji, Hrvaški, Madžarskem in povsod po Sloveniji.

Izobraževala se je kot vaditeljica otroških in odraslih folklornih skupin in si v letih delovanja pridobila neprecenljive izkušnje ter veliko zakladnico znanja, ki jo je delila s številnimi novimi generacijami. Nesebično se je razdajala mlajšim in starejšim tako na domači šoli kot v drugih kulturnih društvih in organizacijah. Aktivna je bila v organih Zveze kulturnih društev Lendava in območne izpostave JSKD Lendava.

Tudi v jeseni življenja ne počiva, ampak še naprej ustvarjalno skrbi za člane starejše folklorne skupine domačega društva, še zmeraj je tudi članica občinskega sveta Občine Turnišče.

Danica Kocet se je kulturnemu in ustvarjalnemu delu vselej predajala z vsem žarom, kar se zrcali v kakovosti in trajnosti njenih prizadevanj in dosežkov. S svojim delom je pomembno zaznamovala ljubiteljsko kulturno ustvarjalnost na območju občin Turnišče in Lendava, zato ji Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti podeljuje srebrno plaketo.

***

Borut Logar (*Srebrna plaketa*)

Borut Logar je skoraj petdeset let svojega življenja posvetil glasbeni vzgoji in razmahu glasbenega življenja v svojem domačem okolju, pa tudi širše.

Predano se je posvečal tako poučevanju violine kot vodenju šolskih godalnih in simfoničnih orkestrrov, ki so predstavljali kakovostno nadgradnjo individualnega učenja instrumenta. Z izbiro ustreznega glasbenega repertoarja in z motivacijskim pristopom je od leta 1962 pa vse do svoje upokojitve v številnih učencih več generacij obalnih glasbenih šol prebudil veselje do skupnega muziciranja, mnogi so ga prenesli tudi v kasnejšo, zrelo dobo svojega življenja.

Prav po njegovi zaslugi se je v 60. letih v Kopru izoblikovala generacija mladih godalcev in se razvila v enega najuspešnejših šolskih orkestrrov v slovenskem in jugoslovanskem merilu, pod njegovim vodstvom je orkester dosegel vrhunsko raven in dosegal prva mesta na številnih tekmovanjih. Leta 1983 je prav ta generacija ustanovila Glasbeno društvo Obalni komorni orkester Koper kot prvi orkester v Slovenski Istri, ki je povezal ljubiteljske glasbenike godalce, ki so po zaključku izobraževanja želeli še naprej aktivno sodelovati v okviru večjega ansambla. Godalcem so se kaj kmalu pridružili tudi glasbeniki simfonične zasedbe.

Obalni komorni orkester, ki je pod Logarjevim vodstvom začel angažirano vaditi in nastopati, je dobesedno predramil glasbeno dogajanje v Kopru, pa tudi širše. Številni slovenski vrhunski instrumentalni in vokalni glasbeniki so se prvič preizkusili kot solisti prav ob njegovi spremljavi.

Pri izbiri glasbenega repertoarja je bil Borut Logar naklonjen postopnemu širjenju od baroka do sodobnosti, že od vsega začetka pa je uvrščal v program tudi slovenske glasbene novitete, še posebno krstne izvedbe primorskih skladateljev, na primer Ivana Ščeka, Vladimirja Lovca, Alda Kumarja, Bojana Glavine in Gala Hartmana, ter s tem širil glasbena obzorja tako članom orkestra kot tudi širšemu občinstvu.

Zavzeto je sodeloval tudi z mladimi glasbeniki v zamejstvu in vodil Godalni orkester Glasbene matice Trst, na zadnjem jugoslovanskem tekmovanju v Beogradu leta 1990 je z njimi osvojil prvo nagrado.

Aktivno je sodeloval pri ustanovitvi koncertne poslovalnice Društva prijateljev glasbe Koper ter s svojim znanjem in izkušnjami pomagal sooblikovati kakovosten umetniški program. S tesnim sodelovanjem s Skupnostjo koncertnih poslovalnic Slovenije je dosegel, da so se na koprskem koncertnem odru zvrstili številni izjemni domači in tuji solisti, ansambli in orkestri.

Logarjev pristop pri orkestralnem delu z mladimi je postal sinonim angažiranega in predanega dela tako na Obali kot tudi v širšem slovenskem prostoru in zamejstvu. Svoje življenje je posvetil glasbenemu poustvarjanju, vzgoji in izobraževanju ter organizaciji v najširšem pomenu, zato mu Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti podeljuje srebrno plaketo za življenjsko delo.

***

Branka Moškon (*Srebrna plaketa*)

Branka Moškon je že v najzgodnejših otroških letih oživila ljudsko izročilo. Vse od otroških let je igrala in nastopala v domačem tamburaškem orkestru in plesala v metliški folklorni skupini. V poznih 60. letih, ko se je preselila v dolensko prestolnico, si je začela prizadevati za obuditev folklorne dejavnosti, ki v Novem mestu, razen predvojne tamburaške skupine, ni nikoli zaživela v društveni obliki.

Leta 1975 je takratna Zveza kulturno-prosvetnih organizacij Novo mesto na njeno pobudo ustanovila folklorno skupino, ki je pozneje prerasla v Folklorno društvo Kres. Od ustanovitve dalje je umetniški vodja društva, zadnja leta pa vodi tudi trebanjsko folklorno skupino Nasmeh.

Ukvarjala se je tudi z raziskovanjem kostumske podobe na Dolenjskem. Kljub skromnim virom in zagatam z izvirnimi materiali se je ustvarjalno posvetila celotni obnovi dolenske ljudske noše po zapisih, freskah, votivnih podobah, podobah Ex voto 1802 v cerkvici na Blečjem Vrhu pri Trebelnem in po posameznih kosih dolenske noše v Slovenskem etnografskem muzeju. Dolenjska pokrajina je tako po dobrih dvesto letih dobila svojo izvirno podobo oblačilne noše, ki sedaj služi kot kostumski vzorec za folklorne postavitve dolenskih šeg in navad.

Ljubezen do folklore je folklornim skupinam z veseljem prenašala v obliki različnih izobraževalnih delavnic in seminarjev. V partnerstvu z Društvom za razvijanje prostovoljnega dela je imela več delavnic tudi s folklornimi skupinami slovenskih društev, ki delujejo izven slovenskih meja. V sklopu Mednarodnega folklornega festivala Kozara etno je večkrat sodelovala kot predavateljica in mentorica. Deluje tudi kot strokovna sodelavka in državna selektorica Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti.

Po več kot štirih desetletjih ustvarjanja v različnih folklornih dejavnostih Branka Moškon danes nedvomno predstavlja temelj dolenjske folklore in daje strokovno podporo mnogim skupinam v širši regiji.

Za ustvarjalne in poustvarjalne dosežke ter pomemben doprinos k razvoju in širjenju folklorne ustvarjalnosti Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti Branki Moškon podeljuje srebrno plaketo.

***

Petra Grassi (*Zlati znak*)

Petra Grassi je vsestranska glasbenica: pianistka, zborovodkinja, pevka in skladateljica. Z odliko in pohvalo je v razredu Lorenza Donatija magistrirala iz zborovskega dirigiranja ter diplomirala iz klavirja in glasbene pedagogike na Konservatoriju v Trstu, kjer je študirala tudi kompozicijo.

Z Dekliškim pevskim zborom Kraški slavček je požela prve nagrade na različnih mednarodnih tekmovanjih, v Benetkah je prejela tudi nagrado za najboljšega dirigenta. Z vokalno skupino Vikra, ki deluje pod okriljem Glasbene matice v Trstu in v kateri pojejo tako slovenski kot italijanski pevci, pa je v minulem letu dosegla kar tri prva mesta na treh državnih italijanskih tekmovanjih.

Na slovenski in svetovni zemljevid zborovskih dirigentov so jo v kratkem obdobju postavile tudi tri pomembne uvrstitve: leta 2015 je prejela prvo nagrado in nagrado za najmlajšega finalista na italijanskem državnem tekmovanju za zborovske dirigente Le mani in suono v Arezzu ter tretjo nagrado na mednarodnem tekmovanju za mlade zborovske dirigente Europa Cantat v Torinu. Najnovejše potrdilo za kakovost strokovnega dela pa je doživela prav pred kratkim: na prvem Državnem tekmovanju Mateja Hubada za slovenske zborovodje Zvok mojih rok je namreč dosegla zmago in nagradni koncert z Zborom Slovenske filharmonije v sezoni 2017/2018.

Trenutno poučuje na Glasbeni šoli Marija Kogoja v Trstu. Je članica strokovnih žirij na zborovskih tekmovanjih in vodi mojstrske tečaje za dirigente in zborovske pevce v Sloveniji in Italiji. Poleti bo vodila delavnico za ženske zборе na znamenitem evropskem festivalu Europa Cantat v Talinu.

Izbrana je bila tudi za dirigentko novonastalega Mladinskega zbora dežele Furlanije - Julijske krajine in je od lanske pomladi stalna dirigentka Komornega zbora Dekor iz Ljubljane.

»Deli svoje znanje in ljubezen z drugimi in se pri tem vedno zabavaj.« To je njeno vodilo in misel, ki jo pomirja in ji pomaga, da lahko mirno stopi na oder, z največjim spoštovanjem do pevcev, ki stojijo pred njo, in do glasbe, ki jo izvaja.

Za izjemne ustvarjalne dosežke na področju vokalne glasbe Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti Petri Grassi podeljuje zlati znak.